

ŠACH

2007/2008

1.11.2007

7. ROČNÍK

2506mk
②

2

CO TU NAJDETE?

Z NAŠÍ ŠKOLY

- NAŠI PRIMÁNI 3
- ANKETA 4
- PRAKTIKUM NA MALINÉ 6
- ADOPCE NA DÁLKU 8
- POLSKÝ WYSZKOW 11
- ŠKOLNÍ PERLIČKY 39

ROZHOVOR S...

- PANEM PROFESOREM:
KUDLIČKOU 13
- STAROSTOU:
RNDR. PETREM HÁJKEM 14

NĚCO Z KULTURY

- HUDEBNÍ STYL NAŠÍ ŠKOLY 16
- FILMY NA PODZIM 19
- KOUTEK ČTENÁŘŮ 21
- KINOTIP 22
- PAPARAZZI 23
- CO SE HRAJE V RÁDIÍCH 24
- NAŠE LITERÁRNÍ ZAČÁTKY 25

RECENZE

- PC RECENZE 26
- MOBILNÍ TELEFONY 28
- MAGIC THE GATHERING 30
- SVĚT POČÍTAČOVÝCH HER 31
- SVĚT KONZOLÍ 34

MILÍ ČTENÁŘI,

A JSME TU ZASE. VÁŠ ŠKOLNÍ ČASOPIS ŠACH SE PO PRÁZDNINÁCH ZNOVU HLÁŠÍ O MÍSTO VE VAŠICH AKTOVKÁCH. JAKO KAŽDÝ ROK TU BUDOU RUBRIKY JAKO KINOTIP, KURIOZITY, ROZHOVOR S... A MNOHO DALŠÍCH. NAŠICH REDAKTORŮ ALE PŘIBYLO, A TAK SE MŮŽETE TĚŠIT NA MNOHEM VÍCE ZAJÍMAVÝCH ČLÁNKŮ A INFORMACÍ.

VAŠE REDAKCE

Primáni

Ahoj,

naše čtverka je v redakční radě nová. V každém čísle časopisu si od nás budete moci přečíst ankety se studenty nebo učiteli.

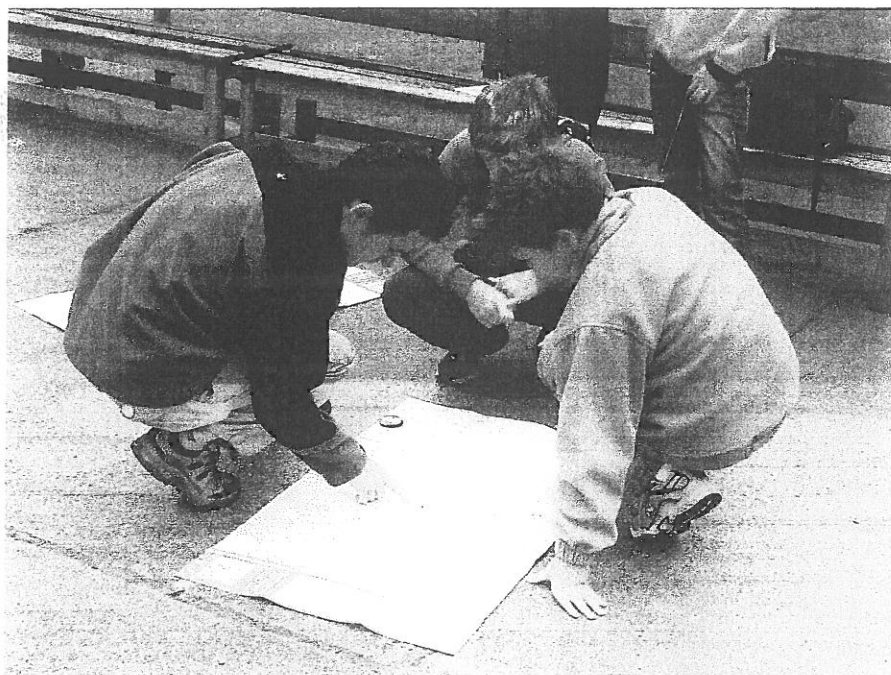
Anketu s primány jsme se rozhodly udělat proto, abyste se něco dozvěděli o našich nových studentech.

Jak jistě všichni víte, děti, které chtějí studovat na víceletém gymnáziu, je stále hodně. Známkou toho jsou i letošní primáni, kteří budou jistě podávat dobré výkony jak ve sportu, tak i ve vědomostních soutěžích. S novými studenty přibyly na naší škole i dvě nové paní profesorky- Ivana Solanská a Gabriela Vrbacká, které se ujaly třídnictví prim. Abyste si o třídách prim udělali malý obrázek, zeptali jsme se studentů na pár otázek.

Prima A		Prima B	
1. Líbí se vám víc na vaší minulé škole, nebo na této?			
Na minulé	10%	Na minulé	30%
Na této	90%	Na této	70%
2. Jak se vám líbilo na Malině?			
Super	90%	Super	60%
Líbilo	10%	Líbilo	30%
		Nic moc	10%
3. Jste rádi, že máte v hodinách TV možnost plavání?			
Ne	100%	Ano	40%
		Ne	60%
4. Jste spokojeni se školní jídelnou?			
Ano	60%	Ano	40%
Ne	30%	Ne	60%
Nechodím	10%		
5. Co byste změnili na této škole?			
Nevím	20%	Nevím	20%
Okna	40%	Okna	50%
Obědy	10%	Obědy	20%
Lavice	30%	Známkování	10%

Přírodovědné praktikum prim na Malině

Druhý týden školního roku jsme se vydaly do Ruprechtova na Malinou. Naším úkolem bylo společně se dvěma studentkami ze sexty a dvěma spolužáky z kvarty B₁ dělat dozor nad primány a přesně připravit tři večerní programy.

Během úterý jsme se rozdělili do skupin. Každému z nás bylo přiděleno pět primánů. V těchto skupinách jsme potom spolupracovali po zbytek pobytu.

Úterní den jsme strávili v Ruprechtově práci s GPS-kou a buzolou. Večer byly na programu hry, a tak si primáni kromě házení vajíčkem mohli zkusit padat do davu jako rocková hvězda nebo spolupracovat na útvaru těl.

Středa byla zasvěcena celodennímu výletu do jeskyně Balcarka a jiných menších jeskyní, kde se někteří zašpinili natolik, že bylo nutné se převléct, aby nás pustili do autobusu. Večer byl táborák a *my starší* jsme šli chystat stezku odvahy. My osobně si myslíme, že se hodně povedla. Ani nevíte, jakou jsme měli radost, když se někdo lekl ☺.

Ve čtvrtek jsme se ve skupinách začali chystat na páteční prezentaci o předem určeném území. Ve skupinách jsme pozorovali živočichy a psali protokoly o územích. Na večer jsme nachystali diskotéku. Myslím, že nejsme jediní, kdo se ohromně bavil. Primáni si jako bonus mohli nasprejovat hlavu nějakou výraznou barvou a dost se u toho bavili. Byl to opravdu krásný pohled na

poskakující červené, modré nebo zelené hlavy.

V pátek jednotlivé skupinky předvedly odvedenou práci na svých projektech a poté vypustili veškerou zvěř zpátky do přírody. A mohlo se jet domů.

Domů se nám ale nechtělo a na těchto pět dní máme skvělé vzpomínky. Doufáme, že primáni také. ☺

Bára a Iveta, KA

Adopce na dálku

I přes náš relativně klidný život, který se občas zkomplikuje pro nás závažnými problémy, žijí na zemi lidé, kterým by naše starosti přišly směšné. Ano, žijí v bídě, trpí hladomorem, umírají na nemoci, které se u nás už ani nevyskytují.

Možná jsem začala ze špatného konce. Ale jak jinak? Myslím, že uvědomění si pravé situace v rozvojových zemích byl i prvotní impuls pro vznik této aktivity.

I když o adopci na dálku všichni něco víme, není na škodu si dané informace shrnout a upřesnit. Je to vlastně finanční podpora dítěte z některé nejchudší země světa. Dítě si dnes můžete „adoptovat“ nejenom z Ugandy, Nigérie, Ghany, Indie, Malajsie a jiných exotických zemí, ale i z Ukrajiny nebo Rumunska. I tam dnes potřebují naši pomoc. Nejdříve je zapotřebí ujasnit si, z které části světa dítě chci. Potom se obrátím na někoho, kdo se této pomoci aktivně účastní. Nejsou to jen různá humanistická centra, ale i například charita. Zaplacením příspěvku na dítě pomoc nekončí. Je pochopitelné, že děti se chtějí s někým, díky němuž mohou třeba i studovat, blíže poznat. Proto dochází v průběhu roku k vzájemné korespondenci mezi adoptivním rodičem a jeho adoptivním dítětem. Podle historie dané země se dopisy píší v jazyce státu, s kterým jsou historicky spjaty. V Indii je to například angličtina, na Haiti francouzština.

Podmínky, které jsou pro adopci určeny, umožňují, že se do této organizace zapojuje stále více lidí, nejenom rodiny, ale i různé skupiny lidí. Dítě si například adoptoval i Městský úřad Vyškov.

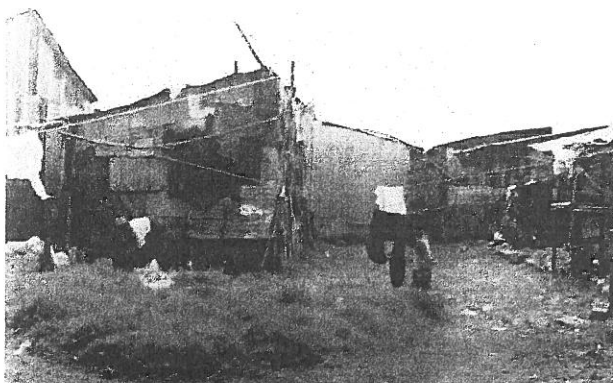
Když to jde ostatním, proč by to nemohlo jít i nám, respektive naší třídě? To byl možná i jeden z důvodů, proč jsme se o tuto pomoc druhým začali víc zajímat. Vlastně ani nevím, jak se to stalo, ale prostě se najednou objevila tato myšlenka v našem kruhu a nějak se to doneslo naší třídní profesorce H. Šaini Hejové, s jejíž pomocí tento nápad nezůstal jenom u slov. Z nás na tom má asi největší zásluhu Katka Opluštilová, která vybrala dítě. Ve škole jsme se také dozvěděli, že bychom se mohli zúčastnit besedy s paní, která se této činnosti aktivně věnuje a dokonce Afriku i několikrát navštívila. To byl už jen krůček k tomu, abychom si našeho „adoptivního spolužáka“ vybrali. Lokalita byla jasná – Afrika. Náš první výběr byl sice neúspěšný, ale napodruhé to vyšlo. A tak před koncem minulého školního roku přibyl do naší třídy další kluk. Jeho jméno je sice rize cizí, pletť také neodpovídá našim podmínkám a v životě jsme ho neviděli – jenom na fotkách. I přesto se stal v jistém smyslu Alex Wawera Mbunguu jedním z nás. Žije v Nairobi, v Keni a je mu 13 let. Je sice o něco mladší, než je průměr třídy, ale to nevadí. Zaplatili jsme první splátku, aby mohl pokračovat ve studiu na střední škole a určitě s ním navážeme spojení. My se zase na oplátku můžeme těšit na dopisy, které nám mají přijít 3x do roka spolu s vysvědčením.

Systém místního školství je zajímavý a určitě stojí za zmínku. Školní rok se skládá ze třech semestrů, které jsou od sebe odděleny měsíčními prázdninami. Do školy děti chodí v lednu, únoru a březnu, v dubnu mají prázdniny, pak v květnu, červnu a červenci a v srpnu mají volno a pak jsou ve škole v září, říjnu, listopadu. V prosinci jsou už doma. Ti se ale mají, co? Jsou o měsíc déle doma. Na druhé straně bych ale takové podmínky, ve kterých většina z nich žije, kvůli delším prázdninám nechtěla snášet.

Jak jsem se už zmínila, adopci na dálku zprostředkovávají různá humanistická hnutí. My máme Alexe adoptovaného přes hnutí Narovinu. Je to humanistické hnutí, které si

klade za cíl zlepšit život na Zemi. Chce toho docílit tím, že se každý může zapojit, jak chce a jak umí. Adopce na dálku je jedna z možností.

A pro vaši představu – život v Keni.

A ještě malá poznámka na závěr – Česká republika je stát s největším počtem adoptivních rodičů na světě, takže v tomhle ohledu máme být na co hrdí.

B. Bezděková, KA

c e r t i f i k á t
„Adopce afrických dětí na dálku“
www.adopceafrika.cz

50204

Alexe Wawery Mbungu

z Nairobi - Keni, narozeného roku 1994

„adoptovalo“ v červnu roku 2007

Gymnázium Vyškov

WYSZKOW

Na začátku školního roku se asi 30 skautů a skautek z Vyškova vydalo navštívit polské skauty (harcery a harcerky) do jejich polského Wyszkowa. S malým (asi hodinovým) zpožděním jsme už za tmy dorazili do Wyszkowa... A tak to tam nakonec dopadlo...

(Na startu)

Tento rok se mi v Polsku líbilo víc než před dvěma lety, kdy jsme jenom závodili. Tentokrát to bylo lepší v tom, že jsme si prošli část Varšavy a Wyszkow. Celkově byl závod propracovanější než český Svojsíkáč, protože byl akčnější a byla tam stanoviště jako paintball. Celkově to bylo super a ještě lepší na tom bylo, že jsme nebyli ve škole.

Petr Holzer (Řízek), KB

Tato výprava do Polska byla uskutečněna ve dnech 11.-16. září 2007 s cílem zúčastnit se závodu Rajd, který pořádají polští harceři. První den nás čekala návštěva Varšavy. Ve čtvrtek jsme navštívili městský úřad, kde jsme se setkali s panem místostarostou. Navštívili jsme i školku a Dům kultury. V městské knihovně jsme se podívali na fotky z akcí harcerů. Byli jsme také v harcerské klubovně. Večer pro nás byla přichystána večeře s harcery a další den ráno nás očekával start závodu RAJD. Po celý den pro nás byla připravena řada zajímavých stanovišť. Třeba přepálení stébla trávy pomocí rozdělání ohně. V sobotu jsme šli zajímavější část závodu. Nejvíc se nám líbil paintball. Další den jsme odjeli zpět do Vyškova.

Vojta Nekvapil, TA

Stejně jako před dvěma roky i tentokrát jel náš skautský oddíl do polského Wyszkówa, který leží asi 50km od Varšavy. Polský Wyszków je asi stejně velký jako náš, ale je takový klidnější. Měli jsme hodně nabitý program. Druhý den to byla prohlídka Varšavy. Město je nekonečně veliké, ale bohužel v něm není moc památek kvůli tomu, že bylo ve druhé světové válce zničeno. Další den jsme si prohlíželi Wyszków, setkali jsme se se starostou, navštívili jsme Dům kultury, ve kterém jsme tancovali a učili jsme děti ve školce české říkanky. Pak přišlo to, kvůli čemu jsme přijeli. 9. HARCERSKY RAJD „Start 2007“. Závod nebyl náročný, jak jsme předpokládali, ale byl perfektně promyšlený. Každý den jsme ušli tak 30 km, ale nikde jsme nenarazili na žádný kopec. Hrůza! Vyhlášení jsme bohužel nestihli. Máme spoustu nádherných zkušeností a vzpomínek. Těšíme se, až tam za dva roky budeme moct opět přijet.

Martin Adam (Muflon), KB

(závěrečný večer)

Mně osobně se návštěva Polska líbila. Byl pro nás přichystaný zajímavý program a měli jsme možnost poznat trochu jinou skautskou „kulturu“ než tu naši- ať už na prohlídce Wyszkowa, při závodu nebo při večerech s polskými harcery. Vždycky se nám tam líbilo a bavili jsme se. Za dva roky přijedeme určitě zase.

Katka Vrbacká, KA

Rozhovor s panem profesorem Kudličkou

Ahoj, jsme Linda, Terka a Verča z tercie B a každý měsíc pro vás vyslechneme jednoho z našich milých profesorek a profesorů. Jako prvního jsme si do „parády“ vzaly pana profesora Petra Kudličku, kterého určitě všichni znáte. A kdo ne, tak vám jen prozradíme, že učí matematiku a zeměpis. Více se o něm dozvíte v rozhovoru. ☺

1. Všichni jsme si asi všimli, že proběhl svátek skautů nebo jak přesně se tomu pane profesore říká? Jak je tento den pro skauty výjimečný?

V letošním roce oslavila skautská organizace 100 let a všichni skauti v celé republice si toto výročí připomenuli tím, že vyrazili v krojích do ulic města. Při příležitosti tohoto výročí se o prázdninách uskutečnilo skautské Jamboree, kde se setkala 45 000 skautů z celého světa. Je to něco jako pro sportovce Olympiáda. Z Vyškova reprezentovali Českou republiku 4 skauti, kteří také chodí na naši školu.

2. A jak vy jste se ke skautům vůbec dostal a jak dlouho už jste členem?

Když jsem chodil do 7. a 8. třídy, tak mě v pionýrském oddíle vedl Zdenek, který byl ve Vyškově na vojně a byl ilegální skaut, protože do roku 1989 byl skauting zakázán. Po Sametové revoluci mi navrhl, jestli nechci chodit do skatu.

3. Jak často se scházíte a kolik je ve Vyškově přibližně členů?

Scházíme se jednou až dvakrát týdně a ve Vyškově je nás asi 150.

4. A jaký mají skauti program?

Program je velice pestrý, od malých her v klubovně přes velké terénní hry v přírodě, až po rafting, horolezení a mezinárodní setkávání.

5. A teď odbočíme a změníme téma☺

Jak se vám líbí nové prostředí školy?

Určitě se mi líbí, je lepší než před prázdninami...ehm...určitě bych udělal něco jinak, ale líbí se mi to.☺

6. A jak na vás působí nové třídy prim? Učíte je z nějakého předmětu?

Bohužel je neučím, ale měl jsem to štěstí být s nimi na praktiku v Ruprechtově a myslím si, že budou dobrý kolektiv.

7. Letos proběhly určité změny v učitelském sboru...Vy, doufáme, nechystáte přestup?

Je to život a já přestup nechystám.

8. Tak to bude asi všechno a ještě poslední otázka..kde sháníte ty skautské oblečky?☺

:-D :-D Ve skautských prodejnách, které jsou např. v Praze, Brně a Kroměříži.

Děkujeme panu profesorovi, že si na nás udělal čas a zase příště ☺

Linda, Terka a Verča

Rozhovor se starostou RNDr. Petrem Hájkem

Ahoj. Tento rok jsme poprvé v redakci tohoto časopisu, je to náš první článek, tak doufáme, že se Vám bude líbit. Mysleli jsme si, že by Vás mohly zajímat nějaké informace o našem vyškovském starostovi.... Tak jen pro Vás jsme si objednali schůzku a „vetřeli“ se do jeho nabitého programu. Necelá hodinka, kterou jsme s panem starostou strávili, byla velice příjemná. A tady máte výsledek.

Co jste vystudoval a jaký byl váš prospěch?

„Na základní školu jsem chodil na Nádražní 5, potom jsem šel na Gymnázium ve Vyškově, tehdy čtyřleté, po jeho vystudování jsem odešel do Brna na univerzitu Jana Evangelisty Purkyně (dnes je to Masarykova univerzita) na přírodovědnou fakultu obor fyzika. No a ten prospěch. Tak já jsem prospíval. Nepropadal jsem, ani jsem nebyl primánem ve třídě.“

Jaké byly vaše nejoblíbenější a nejméně oblíbené předměty?

„Oblíbené byly přírodní vědy – chemie, biologie, fyzika, matematika. A z těch, které jsem moc rád neměl – tak třeba jazyky a potom taky čeština, to bylo něco – hlavně literatura, nicméně si spoustu věcí pamatuji.“

Co jste dělal před tím, než jste přišel na radnici?

„Samozřejmě jsem se zajímal o dění ve Vyškově, nicméně mé původní povolání je fyzik a pracoval jsem na hvězdárně ve Vyškově a zároveň jsem učil také na vysoké škole – na stavební fakultě ČVUT v Brně.“

Jak se občan stane starostou?

„Každopádně se musí zajímat o dění města. Nesmí jen tak „brblat“, ale musí si říct, že pro to něco udělá. Člověk musí být v nějakém občanském hnutí nebo politické straně. Možnosti jsou různé. Potom jsou komunální volby, v těch musí uspět, pak sedmadvacetičlenné zastupitelstvo ze svého středu volí devítičlennou radu a ti pak volí starostu a místostarostu.“

Co obnáší práce starosty?

„Je to taková čínorodá práce. Starosta se zabývá různými problémy, neexistuje žádná škola, která udělá z člověka starostu. Zabývá se ekonomickými, stavebními, právními a organizačními věcmi. Člověk musí být flexibilní, mít svůj názor a nejdůležitější – musí umět jednat s lidmi.“

Jaké máte koníčky, záliby?

„Já mám koně, a to jsou „hvězdičky“ už od mládí. Dále mě zajímá faktografická literatura, nejvíce z 2. světové války. Potom také rád fotografuji a jako každý si poslechnu hudbu, podívám se na film.“

Co město Vyškov dělá pro děti a mládež?

„Někdo by řekl že nic, ale každý má na to názor jiný. Myslím si, že je určitě co zlepšovat. Město úzce spolupracuje s Domem dětí a mládeže, ale také s neziskovými organizacemi.“

Co se právě teď buduje pro mládež?

„Pro děti to jsou různá hřiště, pro ty starší také nějaké, třeba na Lipové. A také se snažíme rekonstruovat sportoviště. Samozřejmě podporujeme různé kulturní organizace.“

Kde může student nebo občan vyjádřit svůj názor na chod města?

„Samozřejmě na webových stránkách, já sám tam mám každoměsíční online diskuze. Nebo e-mailem, telefonem, nebo si domluvit schůzku. Jsou také veřejné diskuze. Myslím si, že těch forem je víc.“

Nedávno byla dokončena rekonstrukce zámecké zahrady, počítá se i s úpravou parku a zimního stadionu?

„Park máme dále v úmyslu rozšiřovat směrem do Dědic, kolem bývalé stezky Klementa Gottwalda. Zimní stadion se rekonstruovat bude, ale práce by měly být poměrně finančně náročné. V dosti špatném stavu je chladicí zařízení, sociální zařízení a šatny. Je to v plánu, ale záleží na zastupitelstvu.“

Spolupracuje Vyškov s nějakými městy u nás nebo v Evropě?

„Máme samozřejmě partnerská města, nejbližší je asi město Michalovce na Slovensku, dalším městem je Jaroslaw v Polsku, potom Döbeln v Německu a město Virovitica v Chorvatsku. V jednání je Rakousko a možná Francie.“

Katka a Martina

Tady je fotka nás dvou s panem starostou.

Hudební styl naší školy

Články o hudbě minulý rok připravovaly naše kamarádky Nikča a Ivča. Na tento rok jsme to převzali my mladší☺.Každé číslo se budeme snažit a nelenit říct vám něco nového a zajímavého.

Začínáme od kořenů našich stylů.

Rock

U nás ve škole je populární hlavně u žáků tercií a kvart.Je to souhrnný pojem pro mnoho hudebních žánrů s kořeny v 50. letech minulého století. Nejčastěji používané nástroje jsou kytara,baskytara a bicí,ale mohou se objevit i varhany,piáno nebo syntezátor. Rock představuje bělošskou adaptaci *rhythm and blues* a bělošského *country and western*. Rocková hudba vychází z těchto kořenů - ale v průběhu svého vývoje byla ovlivněna i jazzem,vážnou neboli klasickou hudbou,minimalismem a folkem, populární hudbou nebo elektronickou taneční hudbou i vlivy jako je punk či metal. Typické rysy rockové hudby jsou především zpěv, použití elektrických kytar a výrazný rytmus (používají se bicí). Jednotlivé, zdánlivě jednoduché složky, dosahují ve svém souhrnu maximálního účinku na posluchače. Koncem 20. století byl rock výrazný směr populární hudby a byl jednou z hlavních součástí popkultury. Odvozené styly: alternative rock,heavy metal a punk rock.Mně se líbí třeba Divokej Bill.

Nomča☺

Punkrock

Na naší škole je to jeden z nejposlouchanějších žánrů.Vznikl ve 20. letech. Vlastně je to smíchání punku a rocku dohromady, takže od klasického punku se liší tím, že songy jsou melodičtější, více si zakládají (ne však na úkor textů) na hudební stránce. Taky se často vyskytují různé experimenty, takže k třem základním nástrojům (el. kytara, basovka a bicí) mohou přibýt i jiné. Co se týče image, je tu dána větší svoboda. Člověk nemusí mít zrovna kohouta nebo bodliny na hlavě. Stačí třeba nějaká výraznější barva, nebo vůbec nic. Nejznámější kapely: Green Day, Good Charlotte, Blink182, Sum41, Simple Plan.Já moc punkrock neposlouchám, takže si nevyberu.

Hemi☺

HIP-HOP

Na naší škole je to zároveň s punk rockem jeden z dalších nejposlouchanějších žánrů. Hip-hop byl založen na počátku 70. let v New Yorku Afroameričany a Latinoameričany. Úloha MC (Mikrophone Controller) vznikla po spojení DJa a hudby, kde MC začali mluvit do beatů. Nabádali k tomu, aby ostatní lidé tancovali a taky vkládali do hudby vtipné anekdoty. Nakonec se tato jejich činnost stala víc stylizovaná a začala být známá jako rapování. V roce 1970 se hip-hop stal oficiálním hudebním stylem a okamžitě se stal hlavním hudebním proudem Ameriky. Hip-hop tvoří dohromady 4 ELEMENTY: MC(rapování), DJ (tvorek hudby – skrečování), WRITE ART (grafity) a BREAKDANCE (tanec)...

Katka☺

HEAVY METAL

Je to hudební rockový styl, který se začal formovat již na přelomu 60. a 70. let 20.století. Nicméně v podobě, jaké ho známe dnes, se objevil až v 80. letech jako tzv. Nová vlna britského heavy metalu. Je charakteristický rychlým a agresivním rytmem a používáním elektrických kytar. Začátky heavy metalu žánrově vycházejí z křížení blues a rocku. Přímého předchůdce lze hledat v hard rocku a sice ve skupinách jako Black Sabbath, Blue Oyster Club či Deep Purple a Led Zepelín.

PODSTYLY:

Black metal – Classic metal - Death metal - Doom metal - Folk metal - Gothic metal - Neo-classical metal - Nu metal - Power metal - Speed metal - Thrash metal

Já upřednostňuji Black Sabbath a System of a down.

Čuri☺

POP

POP music (zkráceně pop). V tomto stylu se zpívá velmi výrazně a extravagantně. Doprovází ho moderní hudba. Hlavním cílem této hudby je stát se hitem a zalíbit se co nejvíce svým posluchačům. V textu se velice opakují refrény a je v nich předvídatelná struktura. Ovšem i pop bývá mnoha lidmi odmítán jako neumělecký styl. Mně se tento hudební styl líbí, protože se v něm moc (jak se říká) „neječí“. Je v něm i nějaká melodie, ale na relaxaci bych si pop tedy nepustila.

K těm nejzpěvákům patří naše známá Madona-jak jinak. Na nejlepších příčkách se poměrně dost dlouho udržela a i jak to vypadá, udrží. Mně to nevadí, mně se některé její písničky líbí.

A ke skupinám patří třeba Queen. Sympatičtí mi moc nepřijdou a tím pádem je i neposlouchám.

Mart'a☺

Anketa:

Ptali jsme se na Vaše názory a zjistili jsme, že primáni a sekundáni mají rádi hip hop. Studenti starších ročníků spíše rock nebo metal.

Tady vidíte, jak to dopadlo:

Hip hop.....	24 hlasů
Punk rock.....	13 hlasů
Heavy metal.....	8 hlasů
Rock.....	6 hlasů
Pop.....	6 hlasů

Těšte se na další číslo časopisu, protože my se budeme taky těšit a zase něco vymyslíme. Pá, lidi. ☺

Čuri, Hemi, Nomča, Marťa a Katka

CO NÁS ČEKÁ NA PODZIM

Nejdřív bych řekl něco na úvod. Jsem v redakci časopisu poprvé a tak asi nevíte, o čem budu psát. Především o filmech, které nás čekají a vždy o jednom filmu, na kterém jsem já osobně byl a doporučuji vám ho vidět. Doufám, že se vám budou moje články líbit.

Super Bad

Má teenagerská komedie ještě vůbec co nabídnout? Když svého času vydělaly Prci, prci, prcičky majlant, spustila se nová vlna teenagerských komedií. Všichni se předháněli v nechutnostech, kdo odhalí víc, ale to bylo asi tak všechno, co teenagerské komedie přinášely. Pak ale přišel Judd Apatow, natočil vskutku geniální teenagerský seriál Machři a šprti a teď se přesunul se svým umem na filmová plátna. Komedii Super Bad pouze produkoval, ale jeho ruka je ve filmu zcela patrná. Konečně chytrá, skutečně vtipná a ne jen nechutná teenagerská řachtanda! I kritici v zahraničí jsou nadšení.

Sejmi je všechny

Máte rádi akční filmy? Máte rádi divoké, šílené akční filmy jako je Sejmi eso nebo Zastav a nepřežiješ? V tom případě je Sejmi je všechny určeno přímo pro vás. Maniakální střílečka, která má navíc dost, proti kterému půjde v roli záporáka Paul Giamatti, jenž je většinou spíš ten „hodný tatka“. Jaký nářez to bude, to už prozrazují upoutávky.

Království

Peter Berg, bývalý herec z Nemocnice Chicago Hope, který se vyprofiloval ve vynikajícího režiséra (Světla páteční noci), se rozhodl natočit film o tom, jak CIA vyšetřuje jeden teroristický útok v Saudské Arábii. Hvězdné herecké obsazení (Jamie Foxx, Jeremy Piven, Chris Cooper, Jennifer Garner), Bergova režie, scénář od Michaela Manna. Tohle prostě nemůže dopadnout špatně.

Beowulf

Počítačový animák, ve kterém se ultrarealistická podoba Angeliny Jolie svlékne do naha? Tohle prostě musí nalákat každého obvykle orientovaného chlapa. Režisér Robert Zemeckis opět posouvá laťku počítačové animace a počítačového zpracování skutečných herců o úroveň dál a první upoutávky ukazují, že to bude skutečně nevídaná podívaná. To vše navíc nepřístupné pro malé děti. Snad to vyjde tak, jak všichni očekávají a nebude to propadák jako Polární expres...

Co bych doporučil

Ratatouille

Určitě všichni znáte filmy Shrek nebo Hledá se Nemo. A tvůrci těchto úžasných filmů se dohodli, že to zkusí ještě jednou. Podle mě si každý řekne je to o kreslené myši, to bude pro školku, ale můžu všechny ujistit, že se u tohoto filmu pobaví všichni. Hlavním hrdinou je myšák Remy, který má velký cíl - stát se kuchařem. Jeho velký vzor je jeden z nejlepších kuchařů Gusteau, který žil jedním heslem: „Vařit může každý.“ Jednoho dne ale Gusteau zemře a Remy se vydává do Paříže, aby jeho restauraci vrátil renomé. V restauraci ale pochopí, že jako krysa to bude mít v kuchyni těžké. Pomůže mu uklízeč Linguini, kterému Remy zachrání místo, když spravil jeho zpackanou polévku. Společně začínají vracet Gusteovu restauraci tam, kde byla. Zbytek vám nepovím, jinak byste z filmu nic neměli!

Film je to opravdu vtipný, hlavně když se o něco pokouší Linguini s Remim.

KK

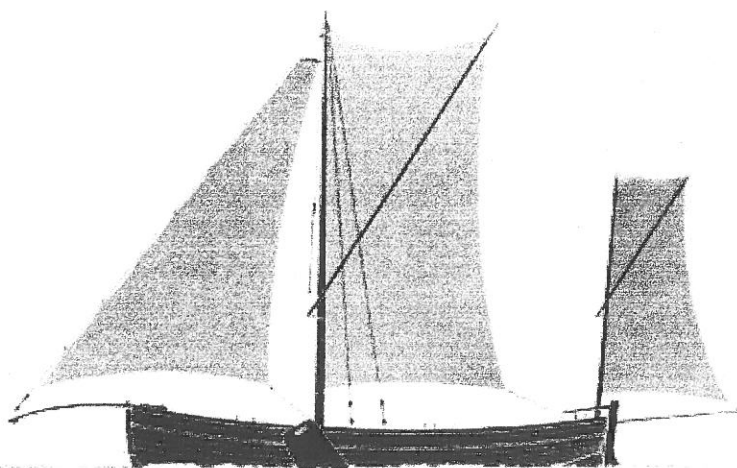
Kouček čtenářů

Ahoj, vy všichni, co čtete tento článek. V této rubrice vždy najdete informace o nějaké knížce. Do prvního čísla jsem pro Vás vybrala knihu **Lod' v písku**. Jde o dílo české spisovatelky **Jenny Nowak**.

V době, kdy je Atlantida ještě vzdálenou budoucností, existuje vyspělá společnost stříbrných polobohů – lidí se stříbrnými vlasy a bílou kůží, vládnoucí hmotě a rozmlouvající se zvířaty – žijících ve světě zvaném Llemurhea. Mají svého boha, nekonečně mocnou bytost, zvanou Nesmírný. Jemu jsou zasvěceny chrámy. Čas od času je vybrán člověk, tzv. Věčný, který se stane nesmrtelnou bytostí a nese veškerou moudrost svého rodu. A tím posledním je chlapec Axbim. V okamžiku svého zasvěcení ale netuší, že to bude on, kdo se jako jediný zachrání, když celý jeho svět pohltí smršť času. Jeho vyvrhne na pokraji smrti do žhnoucích egyptských písků, do civilizace tak odlišné od jeho milované Llemurhey. Lidé zde nemají ani kousek síly, nemluví se zvířaty, dokonce je jedí! Když se Ax v zoufalství pokusí aktivovat moc pyramid, opustit své tělo a připojit se ke svému ztracenému lidu, vzbudí pozornost mágů v Edfu. Nejsou to obyčejní mágové. Jsou nemrtví a k životu potřebují krev – Noční lovci, upíři. Přivedou jej do svého středu. Setká se s něhou dívkou Aleykou, ve které pozná znovuzrozenou ženu svého lidu, mladým veleknězem Renkarem, a dalšími bytostmi. Spolu s nimi pochopí mnohá tajemství, a nakonec zemře, aby se mohl znovu zrodit...

To je jen velice stručný děj knihy. Vřele doporučuji všem, kdo mají rádi upíry, Egypt nebo jen zajímavý příběh.

Katka

„KINOTIP“

Ahoj! Prázdniny utekly jako voda a s jejich koncem nám začalo čím dál tím víc přicházet na mysl ono slovo, které pro tolik dětí znamená noční můru – škola. Ať se nám to líbí nebo ne, školní rok začal a my s tím už nic nenaděláme. To ale neznamená, že následujících deset měsíců strávíme doma sezením nad knížkami a biflováním se. Jistě, občas po učebnici matematiky je nucen sáhnout každý z nás a o to víc, když nám už teče do bot. Pokud to ale zatím ještě nehrozí, možná nám zbude čas i na to vytáhnout paty z domu. A řeknu vám, studený podzim není na dlouhé poletování po venku nebo dokonce vysedávání někde na lavičkách, které mnohem rychleji prochladnou, než se na jaře zase vyhřejí. Mnohem příjemnější (a pro vaše zdraví i bezpečnější) je sednout někam k teplému hrnku čaje a tu spoušť venku pozorovat jenom z okna. Ale ani to není aspoň pro mě to pravé ořechové. Mnohem příjemnější je mít před sebou něco víc nezdravého než čaj a něco, co mi je předzvěstí dobré zábavy. Jistě už víte, kam tím mířím. Není nad to vyjít si do kina. A pokud si myslíte, že se nevyplatí utratit peníze za popcorn a pití a ještě k tomu za předražený lístek, protože tam nic pořádného není, jste na omylu. Letošní podzim nám nabízí aspoň několik filmů, které stojí za to vidět. Pojdme se na jeden z nich podívat blíž.

Dnes naše česká kina zaplavují převážně filmy z ciziny. Proto když se zde objeví jeden z mála českých, určitě si zaslouží zájem už jen z prostého důvodu, že je prostě náš. O to víc, když je z prostředí, které dobře známe. Znudění žáci, předpotopní učitelé, zoufalí rodiče, to je GYMPL, nový český film. Za zmínku stojí, že režisér Vorel do hlavní role obsadil svého syna Tomáše a sám si zahrál školníka gymnázia. Mimo to se zde objevuje spousta známých českých tváří, které přijdou povědomé všem generacím.

Petr chodí do septimy jednoho blíže neurčeného gymnázia, pravděpodobně pražského. Škola ho nebaví, proto se neučí a kašle na ni jako většina jeho spolužáků. Jediné, co ho skutečně baví a čemu věnuje všechny svůj volný čas, jsou grafity. Věnuje se jim i v době, kdy by měl být ve škole, proto má spoustu neomluvených hodin a dostane za to důtku ředitele školy. To ho ale nijak nebere a klidně papír, který je určen rodičům, pokreslí svými návrhy. Nicméně Petr žije jen s matkou a mladším bratrem, a proto je jejich život o mnoho těžší než život Petrova spolužáka Michala, který má rodiče bohaté. Protože je jeho otec podnikatel, nemají na něho moc času a on se pomocí Petra dostává do světa sprejerů. To ale nikdo nechápe. Snad jen jejich třídní Tomáš, kterému všichni tykají a který učí výtvarnou výchovu, pojatou dosti kreativně. Petrovi dokonce nabídne, ať napíše seminární práci na téma „Grafity“. To je jistě pro Petra povzbuzení, ale měl by brát ohled i na druhé. Je tu i dívka Pavla, která se vlivem rodinné situace a věčnými výčitkami otce vědomě oddává sebetrýzni a také se o Petra bojí, když podniká nějaké akce. V neposlední řadě je tu i samotná Petrova matka, která si po každém rozhovoru s ním jde do ledničky lknout vodky. To vše se ale zhorší ve chvíli, kdy je Petr chycen policií a dostává podmínku a veřejně prospěšné práce...

Hlavní roli ztvárnil Tomáš Vorel jr. a dále hrají Jiří Mádl, Eva Holubová, Zuzana Bydžovská, Tomáš Hanák, Tomáš Matonoha a další. Režíroval Tomáš Vorel.

Ve Vyškově se film bude promítat 2. – 5. listopadu.

Barča, KA

Paparazzi

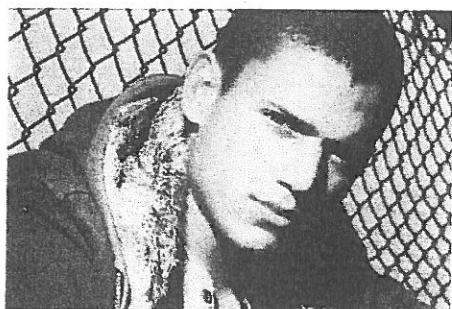
(Wentworth Miller)

Ahojky čtenáři. Je tu první číslo našeho časopisu a s ním i naše rubrika, která se jmenuje jinak než loni. I přes to budeme psát o podobných věcech. Je tu ještě jedna změna. Tyto články se mnou už nebude psát Ivča, ale Terka.

Tohoto herce znáte všichni především ze seriálu Útěk z vězení. A protože není nijak moc známý, tak jsme se vám rozhodly o něm napsat něco víc.

Jeho celé jméno je Wentworth Earl Miller III a narodil se 2.června 1972 ve Velké Británii, ale vyrůstal v Brooklynu. Začínal na druhé straně kamery jako režisér, když po vystudování odjel do Los Angeles. Netrvalo dlouho a začal se projevovat jako herec. Napřed získal role v seriálech jako např. Buffy, přemožitelka upírů, Pohotovost, Popular. Po nějaké době se začal objevovat i ve filmech. Zahrál si v lidské skvrně po boku hvězd jako Nicole Kidmanové a Anthonyho Hopkinse. Poté přišla role ve filmu Underworld(ho to k těm upírům nějak táhne☺).Před jeho nejznámější rolí si ještě zahrál ve dvou dalších seriálech.

Za jeho přelomovou roli se počítá role vězně Michaela Scofielda, která ho celosvětově proslavila. Hraje tu stovebního inženýra, který se nechá úmyslně zavřít do stejné věznice, ve které je umístěn jeho bratr a čeká na popravu. Michael ho chce pomocí propracovaného a dlouho promyšleného plánu dostat ven a potom očistit jeho i svoje jméno. Jestli se chcete dozvědět, jak to celé dopadne(protože všechno se naplánovat nedá☺), tak se musíte dívat každou středu od půl desáté. Wentworth byl za roli Michaela nominován na zlatý glóbus 06 za nejlepší herecký výkon v kategorii Televizní seriály. A náš názor? Wentworth je asi pro všechny dívky, tak jako pro nás, okouzující. Potetované tělo, které má jen v seriálu, však moc přitažlivě nevypadá. I přesto doufáme, že vás tímto článkem potěšíme.

Terka a Nikča

CO SE HRAJE V RÁDIÍCH

Tak a je tu první číslo časopisu Šach a my s naší rubrikou. V každém čísle najdete nějakého interpreta, něco o něm, jeho koncerty...

ANETA LANGEROVÁ

I když ve čtyřech letech dostala svoji první tenisovou raketu, přesto začalo být jasné, že má hudební talent. V šesti letech navštěvovala klavír v „Lidové škole umění“. V osmi letech se pak přihlásila na kytaru do sboru Jiřího Bardy v Říčanech. Zde kromě hry na kytaru začala také zpívat jak se sborem, tak sólově.

Ve čtrnácti letech se stala součástí kapely SPB (Spolek přátel bigbítu) na Sázavě. Vyhrála soutěž DO-RE-MI, dostala se do finále Rozjezdů pro hvězdy a v červnu 2004 zvítězila v soutěži ČESKO HLEDÁ SUPERSTAR, která ji výrazně pomohla dostat se na českou hudební scénu a vydala album Spousta andělů. Záznam vyšel na DVD pod názvem Spousta andělů... na cestě. Její další album má název Dotyk. Jejím vzorem je Alanis Morissette.

V současnosti má vlastní kapelu ve složení:

- kytara: A.M.Almela
- baskytara, kytara: Martin Ledvina
- klávesy: Jakub Zitko
- bicí: Štěpán Smetáček

Aneta Langerová je patronkou projektu Světluška Nadace Českého rozhlasu, zaměřeného na pomoc nevidomým a slabozrakým. 20. října 2005 se na jejím benefičním koncertu Aneta pro Světlušku v pražské Lucerně vybralo pro nadaci více než pět milionů korun.

JEJÍ KONCERTY:

25.10.2007 – Praha
7.11.2007 – Košice
8.11.2007 – Banská Bystrica
10.11.2007 – Bratislava

Pavla & Pavla

Naše literární začátky:

Ahoj! Pro letošní rok, jsme se rozhodly vyzkoušet si, jak asi začínali slavní básníci a spisovatelé. Doufáme, že se vám naše básně budou líbit.:-)

Čas dne a noci

Slunce svítí jako svíčka,
když zapadne, zavřeš víčka.
V noci potom, jak je krásná,
ukazuje Luna jasná.

Hvězdy, jako diamanty,
jejich různá souhvězdí,
ukazují krásu světa,
zbavují tě neštěstí.

Zkus si někdy v noci lehnout,
do trávy tak tiše,
že tě pak nik neuslyší,
ni sova, která všechno slyší,
při lovu tiše dýše.

Již přestaň nade vším jen klít,
začni pro změnu také snít.
když se rána naděješ,
hvězdy, luna, nic tu není.

Čas nemůžeš zpátky vzít,
čas je proto velké jmění.

Já

Já, to slovo ze dvou písmen složené,
vyjadřuje osobu, co to slovo říká.
Neříkej mi, že ho znáš. Já vím že ne,
zná jej jen ten, koho se právě týká.

Kdybych měla něco říci o mně,
musela bych hodně dlouho psát.
Řeknu ti jen, že v mysli mám hodně toho,
na co denně myslím tisíckrát.

Těch myšlenek není moc,
velká je pouze jedna.
Myslím na ni téměř každou noc,
někdy se ztrácí do nedohledna.

A teď ty. Co mi povíš?
Možná rady si nevíš,
možná ve své mysli lovíš,
však sám sobě se jinak jevíš,
než okolnímu prostředí.
Však řekni všem to, co o tobě nevědí.

Vaše autorky (Tereza Dvořáková a Kateřina Jersáková, TA)

PC RECENZE

Je tu Jakub a jeho recenze. Jelikož je nových her hodně, tak jsem se rozhodl, že napíši recenze dvou starých her. Adventuru nadabovanou Zdeňkem Izerem Horké Léto a herní legendu Duke Nukem 3D.

Horké Léto aneb Majer v akci

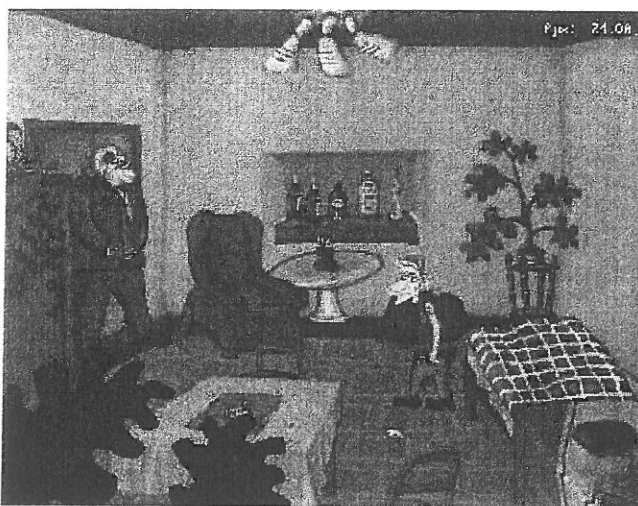
Horké léto aneb Majer v akci je adventura z našich luhů a hájů, je tedy česky s pravým českým humorem. Honza Majer, kterému kluci říkají Rambo a holky kreténe, jel se svojí milovanou rodinou na dovolenou na neobydlený ostrov v jižním Pacifiku, kde chtěl jeho otec vědecky pracovat. Jenomže ostrov je obýván lidojedy, kteří Majerovu rodinu zajali a odvedli je do tábora, kde je chtěli později sníst. Honza Majer to ale tak samozřejmě nenechal. V první části hry tak bude vaším úkolem osvobodit jeho rodiče se sestrou. Nejdříve tedy postavíte vor, na kterém přeplujete na druhý ostrov, kde sídlí lidojedi. V jejich vesnici narazíte na bělocha, který vám pomůže dostat se ke kleci s rodinou a osvobodit ji. Když už vše vypadalo, že to dobře dopadlo a Majerovi byli na cestě lodí zpátky domů, zajali je mafiáni, jejichž šéfem je boss Andreas a uvěznil je ve svém sídle. Majer tedy musí opět přinutit své mozkové závity k myšlení a osvobodit svoji rodinu. Naštěstí mu v tomto úsilí pomůže uklízečka a Andreasova milénka, takže v tom nebude úplně sám. Nakonec se mu povede zprovoznit vysílačku, se kterou zavolá o pomoc. Za dopadnutí Andrease dostane odměnu 2000 dolarů a dva páry ponožek - jedny modré a druhé zelené a všichni se vrátí šťastně domů. Celou hru nadaboval skvělý Zdeněk Izer, který celé hře dodal tu pravou šňávu. Těšit se tak můžete na hlas Miloše Zemana, Luděka Soboty, Václava Klause a spoustu dalších. Celá hra je naplněná až k prasknutí různými hláškami a animacemi. Když Majer a bílý trosečník (Miloš Zeman) mají několikaminutový dialog se samými odbornými slovy o kameni, do kterého trosečník mlátí druhým kamenem, nebo v džungli na liáně proletí opice a Majer řekne: "A hele, Tarzan". Grafika je ulítlá, ale vypadá to celkem pěkně a ještě víc hře přidává na zábavnosti. Majer vypadá jako typický městský "notor". Má ochablé tělo, pivní pupek, náušníci v uchu, velkou pusou, ze které mu leze zub, dlouhé blonděné vlasy svázané do copu a kšiltovku. Prostě ideální postava pro záchranu rodiny před lidojedy a polapení mafiánů. Rozhodně vám doporučuji si Horké léto zahrát. Uvidíte, že pro Majera to skutečně horké léto bude a vy se u hry perfektně pobavíte. Adventur je sice velká spousta, ale jen u málokteré se takhle nasmějete. Rozhodně doporučuji.

Duke Nukem 3D

Duke 3D je střílečka z vlastního pohledu, v ruce tedy třímáte nějakou tu střelnou zbraň, dole je lišta s přehledem nábojů, životů a dalších nezbytných údajů a vy se snažíte probíjet skrze různorodé úrovně až nakonec. Tolik tedy k příběhu, i když jistá dějová linie přítomná je, ale tu si odhalte sami. Ve hře neovládáte jen tak nějakého policistu, vojáka, marínáka, žoldáka či snad nějakého hrdinu. Jste Duke. Vytvrdlík se zbraní v ruce. Ačkoli je možné hrát multiplayer, hlavní zaměření je na single. Je to tedy typická procházecká věc, jako např. Quake II, Doom, Kingpin... Úrovně jsou velice dobře navrženy a architektonicky zpracované. Na ulicích jsou hořící sudy, hydranty, na stěnách hasicí přístroje, které po zásahu explodují apod. Časté jsou také různé tajné skryšy, kde na vás čeká vytočená lékárnička či nějaká skvělá zbraň. Spousta věcí je interaktivních, v některých domech jsou sledovací televize, na kterých si můžete přepínat pohledy z různých kamer, a tak nakouknout do dalších místností. Nebo lze zapnout promítačku s lehce lechtivým filmem. A vůbec, erotika je prostoupena celou hrou: procházíte videopůjčovny plné filmů nemravného

obsahu, po stěnách jsou plakáty s odvážně oblečenými děvčaty a procházíte četné nightcluby. Ale grafika je tak stará, že vidíte jen pár pixelů, nic pobuřujícího. Ve hře nejsou nějaké zvlášť logické úkoly, ale rozhodně vyžaduje prostorovou představivost a koordinaci pro různé skoky atp. Častou překážkou jsou dveře zamknuté na elektronickou kartu, kterou musíte pro otevření dveří najít. Jinde jsou zase dveře zamčené na kombinaci stisku tlačítek. Samozřejmou částí je likvidace nestvůrných nepřátel, na které po cestě narazíte. Lze si vybrat z několika stupňů obtížnosti, ale rozhodně narazíte na jakési chodící tygry a prasata, medúzy a další ohavnosti. K jejich destrukci máte patřičně pestrý arzenál. Hrou nemusíte projíždět lineárně od začátku do konce (i když to doporučuji), ale můžete si vybrat z několika epizod, odehrávajících se v různých prostředích od měst amerických, přes japonská až po vesmírné základny. Všude na vás čekají nepříjemní bosové. Technické zpracování odpovídá době vzniku - ve své době byl engine hry velice kvalitní a bylo na něm postaveno mnoho parádních her, za všechny například Shadow Warrior. Dnes již samozřejmě hra graficky neoslňuje, ale to rozhodně neubírá na atmosféře, ani nijak zvlášť neubírá na hrátelnosti. Úrovně jsou rozsáhlé, procházíte se po ulicích mezi výškovými budovami, zalézáte do nočních klubů, kanálů apod. Zvuky jsou na dobré úrovni, každá zbraň samozřejmě vydává svůj typický zvuk - od pistole, přes samopal, až po kosmické vymoženosti. Na celé hře je jedna věc, která mě vždy uchvacovala, a to jsou "hlášky". Namátkou vyberu třeba „Hail the king baby.“ nebo „Shake it baby.“ a při „What you waiting for? Christmas?“ mi zvlhnou oči. Hra i přes svých 14 let (stará že?) nic neztratila ze svého lesku. Na závěr dodám: Piece of cake you mother***er.

Jakub Juriš K.B

Horké Léto

Duke Nukem 3D

Mobilní telefony

Ahoj ,poprvé se ve školním časopise objevuje naše nová rubrika,
v ní se budete dozvídat něco o novinkách na mobilním trhu.

Nokia N76

Každý správný fajnšmekr má rád mobil s foťákem,kamerou,velkým displejem,přehrávačem hudby,ale taky telefonním seznamem,do kterého si může zapsat čísla svých kamarádů nebo milenek.Tento mobil všechny tyto věci vlastní a má i další vymoženosti,kterými se může chlubit.Mobil má velice zajímavý design.Je to sice věčko,ale věčko s velice zajímavou výbavou.Nechybí zde fotoaparát,slot na paměťovou kartu,videohovory.

Mimochodem tento mobil může mít paměť až 2 Gb díky paměťové kartě,kterou si ale musíte dokoupit.Je tu konektor na sluchátka,takže nemusíte žádná nová kupovat,stačí jen připojit ta stará a už posloucháte.Když už jsme u sluchátek,nesmíme zapomenout na přehrávač.Je velice desingový a taky se v něm vyznáte.

Mobil také vlastní Bluetooth a infra port na posílání písniček a souborů.

Menu má pěkný skin,ale pokud se vám nebude líbit,tak si nastavíte jiný,výběr je velkolepý. Tento mobil se na trhu objeví kolem listopadu,takže si jej můžete již brzy koupit.Cena není ještě známá.

Václav Dorušák a Tomáš Heimerle,TB

Pro hráče her (spíše mobilních) jsem přichystal také něco:

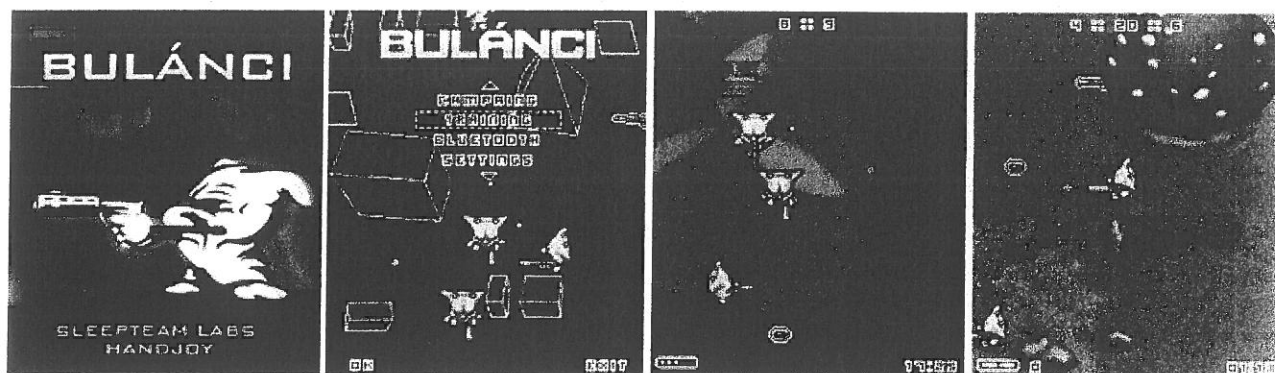
RECENZE NA MOBILNÍ HRY

Bulánci Mobile

Představuji novinku od mobilních vývojářů Hand Joy.

Několik bodů o této připravované hře, které bychom se mohli dočkat do Vánoc letošního roku:

- tuto hru si budou moci zahrát až 4 hráči přes Bluetooth
- hra bude mít i Singleplayer, kde hrajete proti botům, Singleplayer bude obsahovat dva módy deathmatch a last man standing(hraje se na počet smrtí a ne na počet zabitých), možná bychom se mohli dočkat módu team deathmatch, kdy s hráčem bude hrát počítačový partner
- přesný počet levelů není znám, ale počítá se kolem dvacítky
- také se můžeme těšit na propracovanou inteligenci botů

Tak první recenzi máme za sebou a na další se můžete těšit v příštím díle.

Zdeněk Vašíček, TB

Zdraví Vás Honza Barnet a Filip Musil. Na našich stránkách bychom se rádi věnovali velmi zábavné karetní hře Magic the Gathering. Tuto karetní hru hrajeme bezmála pět let, a proto nás napadlo, že bychom mohli recenzovat Magic the Gathering také ve školním časopise. Možná jste už slyšeli o této hře. Pro ty ostatní tu máme pár slov.

K dispozici máte pět barev, stovky nestvůr a neomezené množství kombinací. To je svět Magic the Gathering, nejstarší a nejpopulárnější karetní sběratelské hry. Staneš se čarodějem v bájně zemi Dominii, ovládneš mocná kouzla a bytosti. Jenže je tu ještě jeden čaroděj. Kdo zvítězí? Ty nebo tvůj soupeř? Každý hráč začíná hrát s dvaceti životy a šedesáti kartami. Komu se jako prvnímu podaří vzít soupeři všechny životy, ten zvítězí. Magic je karetní sběratelskou hrou, jež celé to šílenství odstartovala a inspirovala desítky dalších her. Nabízí nejvíce karet, má nejpropracovanější pravidla, hrají ho miliony hráčů po celém světě a pořádají se v něm stovky soutěží, včetně série profesionálních turnajů, které jsou každoročně dotovány částkou 3.000.000\$. To už stojí za pokus, nemyslíte?

Vše, co k tomu budeš potřebovat, obsahuje Starter Set: dva balíky o třiceti kartách a pravidla v češtině. Pokud již ovládáš základy Magicu, doporučujeme ti zakoupit jeden z předkonstruovaných balíčků, který obsahuje čtyřicet nebo šedesát karet jedné či více barev. Další možnost rozšířit sbírku a vylepšit hrací balík představují doplňkové balíčky (boostery), které obsahují patnáct náhodně vybraných karet.

Byli bychom velmi rádi, kdybyste projeвили nějaký zájem o tuto skvělou hru. Rádi vás zasvětime do světa Magicu a naučíme pravidlům a předáme svoje zkušenosti (MTG:)

Filip a Honza

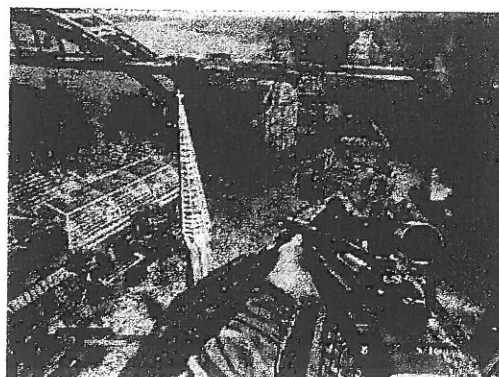
Svět počítačových her

Jsme tu zase „Vaši redaktoři“ Pavlas a Monty, my vám naložíme v tomto roce pořádný pecky☺

Medal of Honor: Airborn

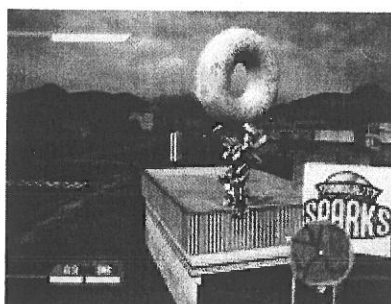
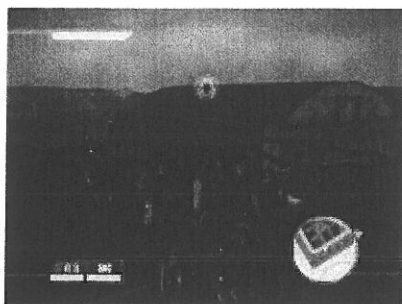
Ačkoliv už to někomu může lézt pěkně krkem, hry s tematikou 2. světové války jsou prostě pořád „IN“. Stokrát se mohou herní žurnalisté v recenzích těchto titulů ohánět rádoby chytrým a stále více ohraným slovem klišé, stokrát mohou strhávat pomyslné body za nulovou originalitu a argumentovat slovy, že to už tu někdy dříve bylo, ale také stokrát na konci udělí ve většině případů nadprůměrnou známku, protože ať chtějí nebo ne, je to prostě pořád zábava. Vždyť koho by nebavilo si jen tak pro odreagování postřílet pár chrochtajících nácků, to přece zvedne náladu kdykoliv nebo ne? Právě další takovou odreagovačku nám servírují Electronic Arts v pozlátku třetího pokračování skvělé akční série Medal of Honor s podtitulem Airborne. Tato hra má mnoho skvělých vylepšení co se týče grafiky a hratelnosti. Tato hra je jedna z těch, co mě zaujala hned od prvního zveřejnění. Takže příjemné čtení. I pokud jste nehráli demo nebo z něj nečetli naše dojmy, název Airborne leccos vypovídá. Ano, hlavní hrdina jménem Boyd Travers tentokrát spadá do řad výsadkářů, konkrétně do 82. divize (alespoň ze začátku, ale více raději neprozradíme). Ve výsledku to tak znamená, že každá ze šesti misí začíná ve vzduchu a po výskoku se budete s padákem na zádech snášet pomalu k zemi. Ale ne v rámci nějaké nudné enginové animace, ale pěkně na vlastní myš a klávesnici. Prakticky od chvíle, co se objevíte po boku svých parťáků v letadle, spadá Travers pod vaši kontrolu, tzn. můžete se rozhlížet a po výskoku i kontrolovat svůj pád. Let trvá sice pouze několik málo sekund, ale i tak si lze udělat rychlou představu o bojišti a rozhodnout se, kam přistanete. V Airborne totiž neexistuje něco jako začátek mise, přistát můžete dle libosti, klidně uprostřed pluku „Němčourů“. Ti vás ale v těchto případech nevitají zrovna s lahvičkou vychlazené Plzně v ruce a pozvánkou na velký „Bierfest“ hned támhle za rohem, ale s hlavními svými MP40 ve vašem směru a to, jak jste už jistě pochopili, není zrovna něco vyloženě „must-have“. Dobré je tedy vybírat s rozvahou a směřovat svůj padák někam do bezpečí, nejlépe k zeleným signalizačním dýmovicím, značící vhodné místo dopadu, kde se alespoň můžete v klidu rozkoukat a rozmyslet, kterým směrem se vydáte a jaký úkol splníte jako první. Klidně ale můžete přistát ve věži vysokého kostela a svojí odstřelovačskou typu M1903 Springfield rozdávat jeden headshot za druhým, co vám budou náboje stačit. Fantazii se meze nekladou. Tak se mějte lidi a předávám slovo Montymu.

By Pavlas☺

Transformers: The Game

Není tomu tak dávno, co film Michaela Baye Transformers prolétl kiny po celém světě s velkou slávou a světe div se, už tu máme i hru. Překvapivě se stejným názvem. Mimochodem, jedná se o kvalitní a velmi zábavné kino, které vybočuje z řady těch průměrných filmových adaptací komiksů, které jsme v poslední době mohli v našich kinech vidět mnoho. Samozřejmě je řeč o filmu. ☺ Ale teď k věci. Hra v podstatě stejně následuje dějovou linii z filmu (kdo neviděl, tak rozhodně doporučuji). Takže, po úvodním filmovém intru, nastavení ovládání, grafiky a dalších cetek se hráči nabízí možnost výběru strany, jejíž slávu a destrukci bude šířit – zda bude páchat dobro či zlo. Za dobro, čili Autoboty, zpočátku ovládáte Transformera s roztomilým jménem Bumblebee, jenž se umí změnit na krásné a klasické žluté Chevrolet Camaro. Za zlé Decepticony se chopíte robota jménem Blackout, měnícího se v bojovou helikoptéru. Za Autoboty musíte chránit lidské mládě Sama Whitwicka, který má po dědovi zděděnou stopu vedoucí k místu, kde se nachází Allspark (to je taková věcička, co kdysi Transformeri vystřelili do vesmíru a po milionech letech přistála na Zemi), za Decepticony je naproti tomu nutné Allspark samozřejmě najít a ovládnout. Co se týče soubojů, Transformeri mají dvě základní zbraně – slabší rychlopalnou a silnější, které trochu trvá akce, obě s nevyčerpatelnou municí. Kromě toho je možné jako zbraň použít prakticky cokoli, co se dá najít kolem. A taky nám tu zbývá ona ruční práce, která je často jedinou možností proti nepřátelskému Transformerovi, protože ti mají proti palným zbraním takřka neprostupný štít. Zajímavou stránkou hry je relativní volnost spojená s arkádovým rozdělením na jednotlivé mise. Ve městě či vojenské základně (podle strany za kterou hrajete) jsou umístěny navigační paprsky, které hráče přenesou do jednotlivých misí a dokonce je po jejich splnění možné projít si je znovu. Za každý splněný úkol se vám v hlavním menu otevrou různé „blbosti“, na které se můžete dívat, ať už jsou to obrázky nebo videa. Myslím si, že s hrou si určitě užijete zábavu, ale na nějaké dlouhé paření to fakt není. Jinak musím vyzdvihnout grafiku a herní prostředí. Jediná dvě mínus jsou v krátké herní době a občasném špatném ovládání Transformerů. Takže pokud se doma někdy nudíte, rozhodně doporučuji. ☺

By Monty

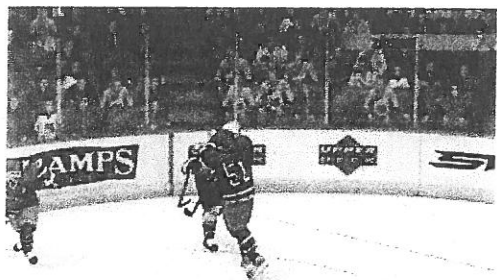
Svět konzolí

By Monty a Pavlas

NHL 08

EA Sports je známé svou strategií vylepšovat hry jen velmi opatrně. Obhájí to evolučními postupy a přáními hráčů, kteří jsou prý veskrze konzervativní. Inu, může být. Ale co si herní moloch v posledních letech dovoluje se sérií NHL, to již hraničí s drzostí a není v tom vidět nic jiného než prostá lenost či spíše vypočítavost. Hokej byl u nás vždy preferovaným sportem, a proto se i jeho jediná dlouhodobá virtuální podoba dočkávala pravidelně vysokých hodnocení. Ale přinejmenším již ročník 2007 nakrknul i ty nejbenevolentnější recenzenty. EA je ale nepoučitelné a již několikrát prakticky zkopírovaný program, na němž už je markantně vidět i jeho věk, vaří dál a dál. Prakticky každý, kdo si NHL 08 pořídí, jistě nepohrdne hlavním Dynasty módem. Ten se opět táhne přes několik sezón a kromě maxima v podobě dvaosmdesáti zápasů je tu potřeba také lehce spravovat okolní záležitosti. Vliv na hru ale má víceméně jen zvolená taktika, rozestavení hráčů do co možná nejlépe chemií si vyhovujících formací a zpočátku snad i shánění hráčů (časem nad počítačem stejně vyhrajete i s těmi horšími). Dokladem copy&paste postupu EA Sports je přetrvání v minulých letech hojně propíraného výměnného podvodu. Hloupé AI týmy přistoupí i na pro ně nevýhodné transfery. Stačí si od nich vybrat hráče a jako protihodnotu nabídnout o jeden dva body horšího. Tento trik vyjde prakticky vždy a s jeho pomocí se dá postavit hodně silný tým, kterému pak v cestě stojí pouze platový strop. Jelikož ale hvězdní hráči přistupují i na mnohem nižší platy než v reálu, lze i tak postavit mužstvo snů. Nejprve je ale nutné vysněné hráče najít v tradičně ne moc dobrém-zpracovaném menu. To se obrazuje defaultně v rozlišení 800x600 bodů, a tak se na obrazovku vejde jen minimum informací. Hráč tak musí neustále scrollovat a posunovat se v nastavení. V lepším případě myš funguje, v horším nikoliv a je třeba vše projíždět kurzorovými šipkami na klávesnici. Je neuvěřitelné, že si ani s takovými detaily nikdo nedá práci. Nebylo by to nikterak obtížné a komfort zákazníka by se jednoznačně zvýšil. Ještě obtížnější je hledání novinek na samotném ledě. Grafika a průběh hry se podobá předchůdci jako puk puku. Tempo, fyzika kotouče, omezená výměna jednotlivých lajn, výhodná taktika neustálých bodyčeků – to všechno už jsme tu měli několikrát a v ročníku 08 si to vyzkoušíme v nezměněné podobě znovu. EA Sports na homepage slibuje vylepšenou umělou inteligenci, která má hrát mnohem zodpovědněji zezadu. Má to výhody i nevýhody. Ale je to prostě pecka. A teď předávám slovo Montymu.

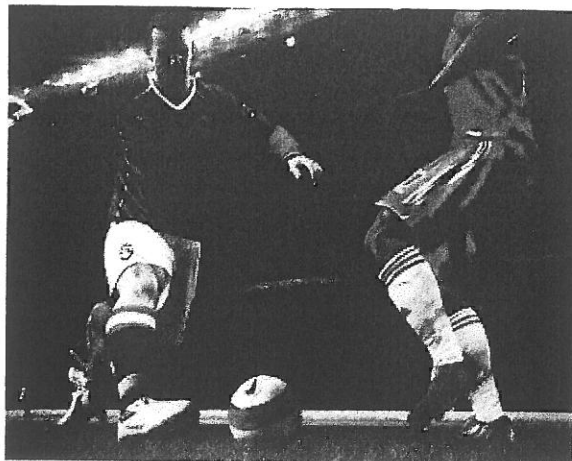
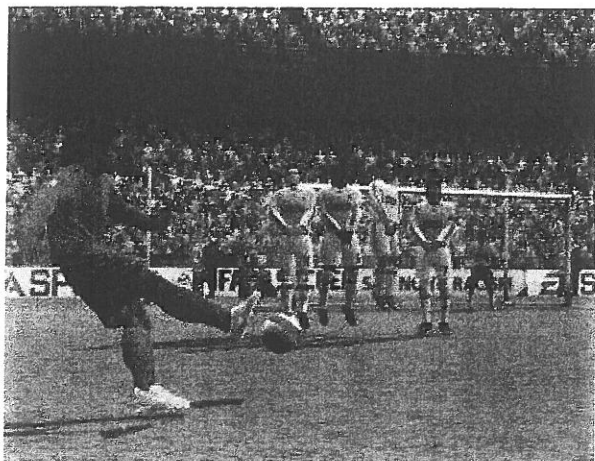

By Pavlas

FIFA 08

...díky Pavlasi.

Letošní FIFA se od své předešlé sestry liší jen v jednom zásadním bodě. Zatímco NHL je již plně next-gen titulem, FIFA je prozatím někde na pomezí. Z toho plyne, že i na PS 2 i na PC se FIFA opět pohnula novým směrem. Kdežto „borci od hokejek“ se soustředí v první řadě na systémy nové generace. Takže co nového tedy FIFA přináší, ptáte se? No, je toho poměrně dosti a nelze začít ničím jiným než novým systémem ovládání. Nejvýraznější změna se tak projeví hned v prvním zápase. Tvůrci do hry zakomponovali nový ovládací systém, který vám na jednu stranu dává značné množství volnosti, ale na stranu druhou to bude chtít nějaký čas, než si na ovládání zvyknete. Druhou novinku jsem ale ocenil o dost dříve. Jedná se o manuální přepínání mezi hráči při obranné činnosti. A to je vzhledem k předešlým dílům senzační novinka. A aby toho manuálního ovládání nebylo málo, tak je nyní možné ovládat i brankáře. Můžete s ním například vyběhnout proti samostatně běžícímu útočníkovi a vypíchnout mu míč, ba dokonce i lapit. Avšak má to i svá rizika. Gólmanovi může míč vypadnout z rukou, nebo „nedej bože“ si ho nohama srazí do brány. Takový gól, když dáte, je to radost, ale když takový dostanete, je to na provaz. A mám pro vás další novinku a tou jsou módy hry Be a Pro, v nichž si vyberete jednoho hráče a s tím odehrajete celou sezónu. Zbytek týmu ovládá počítač. Prostě si FIFU rozhodně musíte zahrát, ať už jste blázen do RPG nebo strategii. Tohle byste si rozhodně neměli nechat ujít. A máme tu další novinku a ta se týká češtiny. S Mírou Bosákem a Petrem Svěceným jsme měli možnost se setkat už v minulé FIFě. Ale nejlepší na tom je to, že přibyla i naše stará známá, kapříky proplutá Gambrinus liga. A spokojenost vládne i s technickým zpracováním, ostatně v tomto ohledu EA snad ještě nezklamali. Stadiony sice naší lize evidentně naprosto neodpovídají a Venca Svěrkoš si moc podobný není, ale modely hráčů předvádějí, že i na PS2 se dá stále ještě zahrát slušná grafická hudbička. Rád bych se rozepsal, ale mám jen omezený prostor na psaní těchto recenzí. Takže se na vás společně se svým kolegou těším v příštím vydání, kde se opět dozvíte o novinkách ze světa PC her a konzolí. Tímto se s vámi jménem svým i mého kolegy loučím. Ahoj v dalším čísle časopisu Šach.

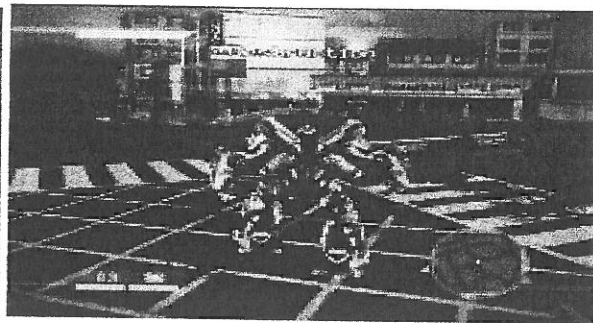
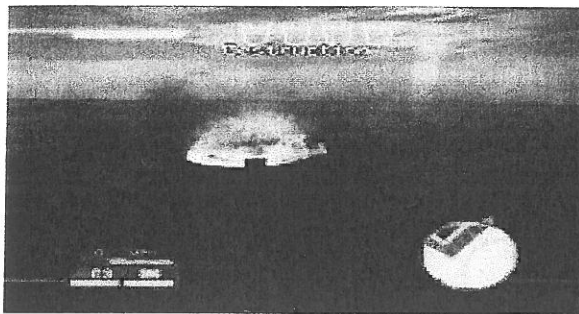

By Monty

Moh: Airborn

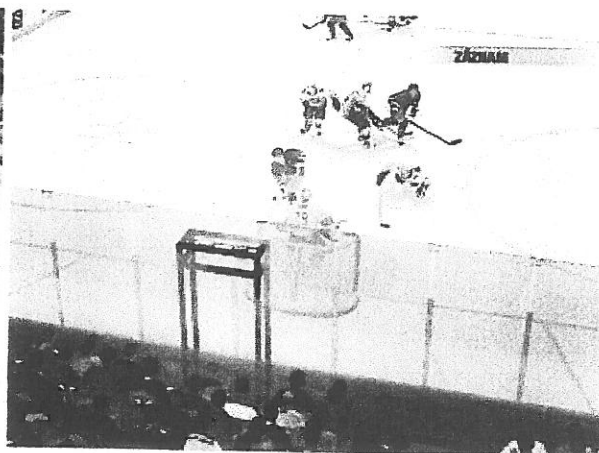
Transformers: The Game

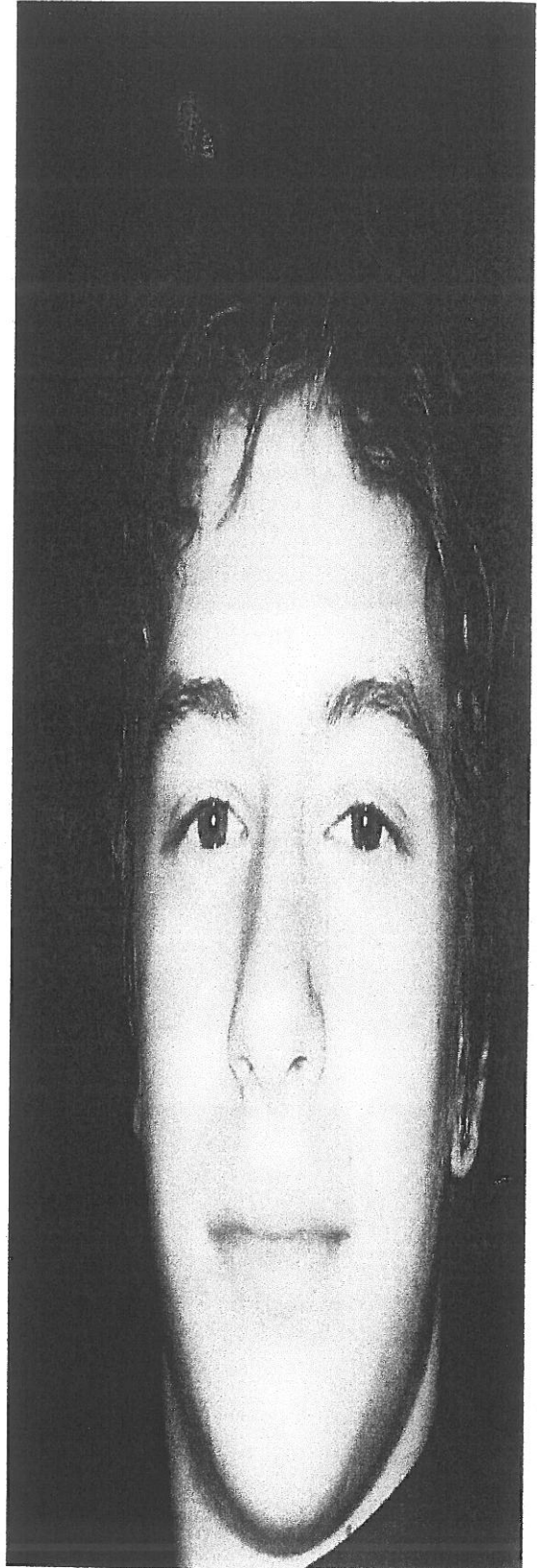
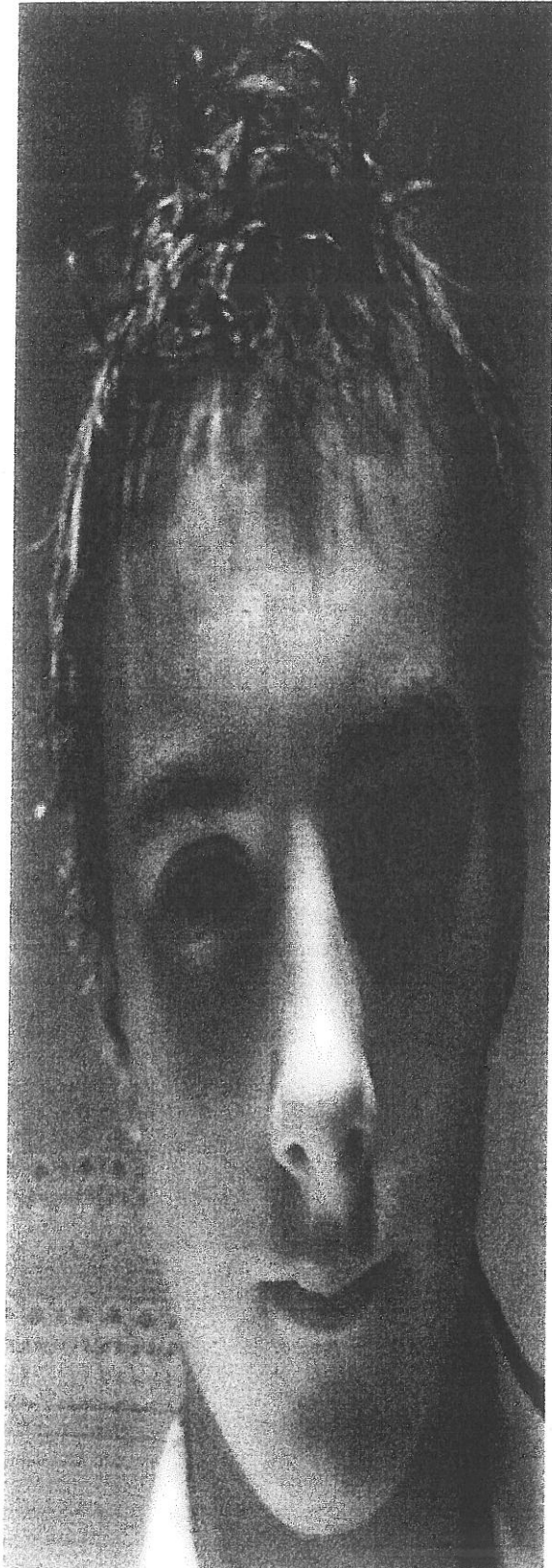
FIFA 08

NHL 08

THE END

ŠKOLNÍ PERLIČKY

Ahojky! My, jako vaše vrstevnice, víme moc dobře, že škola bývá někdy nuda. Ale když z něčích úst zazní ta správná a trefná věta nebo i více, tak teprve pak začne být škola hrou. My vám přinášíme ty nejzábavnější výroky, jaké jsme za poslední dobu zaslechly. Doufáme, že se vám budou líbit! ☺

Na úvod pár vět o učitelské profesi ☺

Student musí umět vše.

Asistent musí vědět, v kterých je to knihách.

Docent musí znát, v kterých knihovnách jsou ty spisy.

Profesor by měl tušit, kde je docent!

Z úst profesorů

(I jim se může občas zamotat jazyk ☺)

matematika:

Nekonečno záporné je peklo, nekonečno kladné je nebe.

V pravoúhlém trojúhelníku jsou všechny úhly pravé.

Rýsujte podle ruky, kdo nemá, tak podle pravítka.

Kdo kromě mě je v této třídě ochotný přemýšlet?

Baví se jen ten, kdo má příklad vyřešen... To znamená, že bude ticho.

Koho to tady nebaví, ať aspoň předstírá opak.

fyzika:

Výškoměry měří výšku skoro jako teploměry.

Čočky dělíme na spojky a rozpojky.

literatura:

Malostranské povídky mají málo stran.

K.J. Erben napsal Noční košili.

K.H. Mácha napsal Máchovo jezero.

Otec kněžny Libuše byl Grog.

Neví se, jestli Homér žil, ale ví se, že byl slepý.

Žáci při zkoušení:

(Nám se ten jazyk motá hodně často...)

Jaké znáš koření? - „Pepř, kmín, bobek.“

Jaký je rozdíl mezi jídelnou a restaurací? - „V jídelně se sami najíme.“

Druhý stupeň přídatného jména „dlouhý“ je „široký a bystrozraký“.

Uveď ženský protějšek k Ctiradovi! - „Ctiradová.“

Zápisy ve školních knížkách:

Bez motyky nelze kopati, bez knihy nelze čísti. Zase si nepřinesl pomůcky.
Jí pod lavicí!
Zpíval si při hudební výchově.
Váš syn snědl vánoční výzdobu.
Pravidelně chodí do školy nepravidelně.
Zametá drobkou vycpaným mývalem a poškozují tak školní pomůcky.
Bez dovolení padá ze židle.
Napovídá nedovoleným způsobem.
Nepíše si, co říkám, píše jen to, co potřebuje.
Studuje sice zadarmo, ale nadarmo.

Jiří Žáček-Nikdo není dokonalý

(Tuhle básničku by se měl naučit nazpaměť každý učitel.No ne?☺)

Nikdo není dokonalý
Když se na vás blbost valí,
Nezpytujte svědomí.
Nikdo není dokonalý,
zvláště ten, kdo je pitomý.
Když se na vás blbost valí,
neklesejte na duchu,
Každý mívá poruchu.
Když se na vás blbost valí
jenom žádné obavy.
Nikdo není dokonalý-
Nebo přece?.. Třeba vy!

VÝROKY SVĚTOVÝCH OSOBNOSTÍ

J. de la Bruyere

Špatnostem se lze naučit i bez učitele.

Seneca

Je mnohem lepší vědět něco o všem, než vědět všechno o jedné věci,
univerzálnost je lepší.

Blaise Pascal

Géníus je jedno procento inspirace a devadesát devět procent potu.

Thomas Alva Edison

Umět, to je dočasné; ale rozumět, to je trvalé obohacení ducha.

Učit lze slovy, vychovávat pouze příkladem.

(Tohle se nám líbilo, ale nenašli jsme autora citátu.)

Hanča, Januš a Terka

REDAKČNÍ RADA

JE NÁS OPRAVDU HODNĚ...

KA

BÁRA BEZDĚKOVÁ BARČA AMBROZOVÁ PAVEL VAŠEK
KATKA KUTÁLKOVÁ NIKČA FURSTOVÁ
IVČA NESNÍDALOVÁ PETR ONDRA

KATKA VRBACKÁ GRAFICKÁ ÚPRAVA ŠÉFREDAKTORKA

KB

PAVLA BOŽEKOVÁ PAVLA KOLÁČKOVÁ KUBA JURIS

TB

NOMUUN BATCHULUUN KATKA LORENZOVÁ FILIP MUSIL
JAKUB KUDÝN KLÁRA FIALKOVÁ MONIKA JÁNSKÁ
MARTINA GRMELOVÁ TERKA SYPKOVÁ HONZA BARNET
VERONIKA STROPKOVÁ LINDA VARADIOVÁ
VAŠEK DORUŠÁK TOMÁŠ HEIMERLE ZDENĚK VAŠÍČEK

TA

KATKA HARÁSKOVÁ MARTA PITÁKOVÁ LENKA SYNKOVÁ
JIRKA ŠMEHLÍK PAVEL ABSOLÍN
TERKA DVOŘÍKOVÁ HANKA ZABLOUDILOVÁ KATKA JERSÁKOVÁ
JANA LENIKUSOVÁ ANETA PIŇOSOVÁ

MGR. HANA ŠAINI HEJOVÁ